EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 25.6.2020.
COM(2020) 287 final

2020/0134 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES IETEIKUMS

par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

ES valstu vai to valdību vadītāji 2020. gada 10. martā uzsvēra, ka attiecībā uz Covid-19 pandēmiju ir vajadzīga kopīga Eiropas pieeja. Komisija 2020. gada 16. martā pieņēma paziņojumu[1], kurā ieteikts uz laiku ierobežot nebūtiskus ceļojumus no trešām valstīm uz ES+ zonu[2]. ES līderi 2020. gada 17. martā vienojās par koordinētu rīcību pie ārējām robežām, pamatojoties uz Komisijas ieteikumu. Kopš tā laika visas ES dalībvalstis (izņemot Īriju) un Šengenas asociētās valstis (turpmāk "dalībvalstis") ir pieņēmušas valstu līmeņa lēmumus, lai ievestu ceļošanas ierobežojumu[3].

Komisija 2020. gada 8. aprīlī[4] un 2020. gada 8. maijā[5] pieņēma divus turpmākos paziņojumus. Pēdējā no tiem Komisija aicināja dalībvalstis pagarināt ceļošanas ierobežojuma piemērošanas termiņu līdz 2020. gada 15. jūnijam.

Iekšlietu ministri 2020. gada 5. jūnija sanāksmē apsprieda, cik ilgi būtu jāsaglabā ES ieceļošanas ierobežojumi trešo valstu valstspiederīgajiem, kā arī kritērijus un pasākumus, kas būtu jāpiemēro, pieņemot lēmumu pakāpeniski atcelt šādus ierobežojumus atsevišķām trešām valstīm. Saskaņā ar 15. aprīļa "Kopīgo Eiropas ceļvedi Covid-19 ierobežošanas pasākumu atcelšanai"[6] tika panākta vienprātība par nepieciešamību vispirms atcelt kontroli pie iekšējām robežām un pēc tam izmantot vienotu pieeju, lai pakāpeniski atceltu ierobežojumus nebūtiskiem ceļojumiem uz ES. Komisija tika aicināta ierosināt saskaņotu turpmāko rīcību, pamatojoties uz skaidriem kritērijiem.

Komisija 2020. gada 11. jūnijā pieņēma paziņojumu[7], kurā ieteikts ceļošanas ierobežojumu pagarināt līdz 2020. gada 30. jūnijam un izklāstīta pieeja, kā no 2020. gada 1. jūlija pakāpeniski atcelt ierobežojumu attiecībā uz nebūtiskiem ceļojumiem uz ES. Šā priekšlikuma mērķis ir īstenot šo pieeju Padomes ieteikuma veidā.

• Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā

Šā ieteikuma mērķis ir īstenot spēkā esošos noteikumus politikas jomā, proti, veikt personu pārbaudes un efektīvi uzraudzīt ārējo robežu šķērsošanu.

• Atbilstība pārējiem Savienības politikas virzieniem

Šis ieteikums ir saskaņā ar citām Savienības politikas jomām, tostarp tām, kas attiecas uz ārējām attiecībām un sabiedrības veselību.

---

1 COM(2020) 115, 2020. gada 16. marts.

2 "ES+ zona" ietver visas Šengenas zonas dalībvalstis (tostarp Bulgāriju, Horvātiju, Kipru un Rumāniju), kā arī četras Šengenas asociētās valstis. Tā ietver arī Īriju un Apvienoto Karalisti, ja tās nolemtu pievienoties.

3 Arī Apvienotā Karaliste tika mudināta ieviest šo pagaidu ceļošanas ierobežojumu, bet tā nolēma to nedarīt. Tā kā līdz pārejas perioda beigām attieksme pret Apvienotās Karalistes valstspiederīgajiem joprojām ir tāda pati kā pret ES pilsoņiem, viņi ir atbrīvoti no ceļošanas ierobežojuma.

4 COM(2020) 148, 2020. gada 8. aprīlis.

5 COM(2020) 222, 2020. gada 8. maijs.

6 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

7 COM(2020) 399, 2020. gada 11. jūnijs.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 292. panta 2. teikums un 77. panta 2. punkta b) apakšpunkts

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

LESD 292. pants ļauj Padomei pieņemt ieteikumus. Saskaņā ar šā noteikuma otro teikumu Padome pieņem lēmumus pēc Komisijas priekšlikuma tajos gadījumos, kad Līgumos ir paredzēts, ka Padome pieņem lēmumus pēc Komisijas priekšlikuma.

Tas attiecas uz pašreizējo situāciju, jo konsekventai pieejai pie ārējām robežām ir vajadzīgs kopīgs risinājums. LESD 77. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir noteikts, ka Savienība veido politiku, lai veiktu personu kontroli un ārējo robežu šķērsošanas efektīvu uzraudzību. LESD 77. panta 2. punkta b) apakšpunktā ir paredzēti pasākumi kontrolei, kādu veic attiecībā uz personām, kas šķērso ārējās robežas. Pasākumus, pamatojoties uz LESD 77. panta 2. punktu, pieņem Eiropas Parlaments un Padome saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru. Saskaņā ar LESD 289. panta 1. punktu parastā likumdošanas procedūra norisinās pēc Komisijas priekšlikuma.

- **Proporcionalitāte**

Šajā priekšlikumā ir ņemta vērā epidemioloģiskās situācijas attīstība un visa pieejamā attiecīgā informācija. Dalībvalstu un Šengenas asociēto valstu iestādes joprojām ir atbildīgas par ierosinātā Padomes ieteikuma īstenošanu. Tāpēc priekšlikums ir piemērots paredzētā mērķa sasniegšanai un nepārsniedz to, kas ir vajadzīgs un samērīgs.

3. *EX POST* IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- ***Ex post* izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Nepiemēro

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām un ietekmes novērtējums**

Šajā priekšlikumā ņemtas vērā diskusijas ar dalībvalstīm kopš pirmo pagaidu ierobežojumu īstenošanas. Ietekmes novērtējums netika veikts, lai gan priekšlikumā ir ņemta vērā epidemioloģiskās situācijas attīstība un visi pieejamā attiecīgā informācija.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Nav.

2020/0134 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES IETEIKUMS

par pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 292. panta otro teikumu un 77. panta 2. punkta b) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Eiropas Savienības valstu vai to valdību vadītāji 2020. gada 10. martā uzsvēra, ka attiecībā uz Covid-19 ir vajadzīga kopīga Eiropas pieeja.

(2) Komisija 2020. gada 16. martā pieņēma paziņojumu[8], kurā ieteikts uz vienu mēnesi noteikt pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem no trešām valstīm uz ES+ zonu[9]. ES valstu vai to valdību vadītāji 2020. gada 17. martā vienojās ieviest pagaidu ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem. To ieviesa arī četras Šengenas asociētās valstis.

(3) Komisija 2020. gada 8. aprīlī[10] un 2020. gada 8. maijā[11] pieņēma divus turpmākus paziņojumus, un katrā tika ieteikts par vienu mēnesi pagarināt nebūtisku ceļojumu ierobežojumu. Visas Šengenas dalībvalstis, kā arī četras Šengenas asociētās valstis (turpmāk "dalībvalstis") nolēma ieviest šos pagarinājumus – pēdējā gadījumā līdz 2020. gada 15. jūnijam.

(4) Eiropas Komisijas priekšsēdētāja un Eiropadomes priekšsēdētājs 2020. gada 15. aprīlī izklāstīja "Kopīgo Eiropas ceļvedi Covid-19 ierobežošanas pasākumu atcelšanai"[12]. Ceļvedī ir noteikta divpakāpju pieeja, saskaņā ar kuru iekšējā robežkontrole būtu jāatceļ koordinēti. Pēc tam tiktu atviegloti pagaidu ierobežojumi pie ārējām robežām un trešo valstu iedzīvotājiem tiktu atļauts atsākt nebūtiskus ceļojumus uz ES.

(5) Apspriešanās ar dalībvalstīm apstiprināja vajadzību vēl uz neilgu laiku pagarināt esošos ierobežojumus pie ārējām robežām un absolūtu nepieciešamību pēc vienotas pieejas to pakāpeniskai atcelšanai.

(6) Komisija 2020. gada 11. jūnijā pieņēma paziņojumu[13], kurā tika ieteikts nebūtisku ceļojumu uz ES ierobežojuma piemērošanas termiņu pagarināt līdz 2020. gada 30. jūnijam un izklāstīta pieeja, kā no 2020. gada 1. jūlija pakāpeniski atcelt ierobežojumu

---

8 COM(2020) 115, 2020. gada 16. marts.

9 "ES+ zona" ietver visas Šengenas zonas dalībvalstis (tostarp Bulgāriju, Horvātiju, Kipru un Rumāniju), kā arī četras Šengenas asociētās valstis. Tā ietver arī Īriju un Apvienoto Karalisti, ja tās nolemtu pievienoties.

10 COM(2020) 148, 2020. gada 8. aprīlis.

11 COM(2020) 222, 2020. gada 8. maijs.

12 https://ec.europa.eu/info/sites/info/files/communication_-_a_european_roadmap_to_lifting_coronavirus_containment_measures_0.pdf

13 COM(2020) 399, ceturtdiena, 2020. gada 11. jūnijs.

attiecībā uz nebūtiskiem ceļojumiem uz ES. Visas dalībvalstis ir ieviesušas šo turpmāko pagarinājumu līdz 30. jūnijam.

(7) Kopš tā laika starp dalībvalstīm ir notikušas diskusijas par piemērojamajiem kritērijiem un metodiku.

(8) Šis ieteikums neskar dalībvalstu atbildību turpināt piemērot Šengenas Robežu kodeksa[14] 6. pantu, kurā izklāstīti ieceļošanas nosacījumi trešo valstu valstspiederīgajiem. Jo īpaši dalībvalstis ir atbildīgas par to, lai katrā atsevišķā gadījumā novērtētu, vai trešās valsts valstspiederīgais ir uzskatāms par sabiedrības veselības apdraudējumu. Šajā sakarā dalībvalstīm būtu jānodrošina cieša sadarbība starp robežsardzes iestādēm un transporta pakalpojumu sniedzējiem.

(9) Robežkontrole notiek ne tikai to dalībvalstu interesēs, pie kuru ārējām robežām tās veic, bet arī visu to dalībvalstu interesēs, kuras ir atcēlušas iekšējo robežkontroli. Tādēļ dalībvalstīm būtu jānodrošina pie ārējām robežām veikto pasākumu koordinācija, lai neapdraudētu Šengenas zonas darbību.

(10) Pieņemot lēmumus par iespējamu ierobežojumu atcelšanu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, būtu jāņem vērā epidemioloģiskā situācija ES, t. i., vidējais Covid-19 gadījumu skaits pēdējo 14 dienu laikā uz 100 000 iedzīvotājiem. ES vidējais rādītājs pašlaik ir 16 gadījumi.

(11) Starptautiskie veselības aizsardzības noteikumi (2005. gads) (“SVAN”), kurus 2005. gada 23. maijā pieņēma piecdesmit astotajā Pasaules Veselības asamblejā, nostiprināja Pasaules Veselības organizācijas (PVO) līgumslēdzēju valstu savstarpējo koordināciju, kurā ir iesaistījušās visas Savienības dalībvalstis, attiecībā uz sagatavotību starptautiska mēroga ārkārtas situācijām sabiedrības veselības jomā un reaģēšanu uz tām. Starptautisko veselības aizsardzības noteikumu uzraudzības sistēmā ir noteiktas galvenās sabiedrības veselības aizsardzības spējas, kas PVO dalībvalstīm jāuztur. Datus, ko valstis periodiski ziņo saskaņā ar šo sistēmu, var apkopot, lai iegūtu vispārēju vērtējumu par reaģēšanas spēju kopumā.

(12) Tas, cik efektīvi ir lēmumi par ierobežojumu atcelšanu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, ir atkarīgs no tā, vai dalībvalstis tos vienādi īsteno attiecībā uz visām ārējām robežām. Līgumā ir noteikts pienākums nodrošināt koordināciju, lai neapdraudētu Šengenas zonas darbību. Lai gan ierobežojošāka pieeja pati par sevi neapdraudētu Šengenas zonas darbību, šādu risku varētu radīt pieeja, kas ir mazāk ierobežojoša nekā Šengenas zonas līmenī koordinēta pieeja. Tādēļ nevienai dalībvalstij nevajadzētu vienpusēji nolemt atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz kādu trešo valsti, pirms pārējās dalībvalstis vienoti nav pieņēmušas lēmumu par ceļojumu ierobežojuma atcelšanu attiecībā uz šo valsti.

(13) Saskaņā ar 1. un 2. pantu Protokolā Nr. 22 par Dānijas nostāju, kas pievienots Līgumam par Eiropas Savienību un LESD, šis ieteikums attiecas arī uz Dāniju. Tā kā šis ieteikums pilnveido Šengenas *acquis*, Dānija saskaņā ar minētā protokola 4. pantu sešos mēnešos pēc tam, kad Padome ir pieņēmusi lēmumu par šo ieteikumu, izlemj, vai tā šo ieteikumu ieviesīs savos tiesību aktos.

[14] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss) (OV L 77, 23.3.2016., 1. lpp.).

(14) Šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuru īstenošanā Īrija nepiedalās saskaņā ar Padomes Lēmumu 2002/192/EK[15]; tāpēc šis ieteikums neattiecas uz Īriju.

(15) Attiecībā uz Islandi un Norvēģiju — saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienības Padomi un Islandes Republiku un Norvēģijas Karalisti par šo valstu asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Padomes Lēmuma 1999/437/EK[16] 1. panta A. punktā.

(16) Attiecībā uz Šveici — saskaņā ar Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK[17] 1. panta A. punktā, to lasot saistībā ar Padomes Lēmuma 2008/146/EK[18] 3. pantu.

(17) Attiecībā uz Lihtenšteinu - saskaņā ar Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā šis ieteikums ir to Šengenas *acquis* noteikumu pilnveidošana, kuri attiecas uz jomu, kas minēta Lēmuma 1999/437/EK[19] 1. panta A. punktā, to lasot saistībā ar Lēmuma 2011/350/ES[20] 3. pantu.

(18) Šā ieteikuma juridiskais statuss, kā atgādināts 13.–17. apsvērumā, neskar vajadzību visām dalībvalstīm Šengenas zonas pienācīgas darbības interesēs pieņemt lēmumu par ierobežojumu atcelšanu attiecībā uz nebūtiskiem ceļojumiem uz ES vienotā veidā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

1. Lai noteiktu trešās valstis, attiecībā uz kurām jāatceļ pašreizējais ierobežojums nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, dalībvalstīm būtu jāpiemēro metodika un kritēriji, kas izklāstīti Komisijas 2020. gada 11. jūnija paziņojumā[21] par pagaidu ierobežojuma nebūtiskiem ceļojumiem uz ES piemērošanas trešo novērtējumu. Paziņojumā minētie kritēriji ir saistīti ar epidemioloģisko situāciju un ierobežošanas pasākumiem, tostarp sociālo distancēšanos, kā arī ar ekonomiskiem un sociāliem apsvērumiem.

2. Attiecībā uz epidemioloģisko situāciju trešām valstīm būtu jāatbilst šādiem kritērijiem, ko regulāri pārskata:

---

15 Padomes Lēmums 2002/192/EK (2002. gada 28. februāris) par Īrijas lūgumu piedalīties dažu Šengenas *acquis* noteikumu īstenošanā (OV L 64, 7.3.2002., 20. lpp.).

16 OV L 176, 10.7.1999., 36. lpp.

17 OV L 53, 27.2.2008., 52. lpp.

18 Padomes Lēmums 2008/146/EK (2008. gada 28. janvāris) par to, lai Eiropas Kopienas vārdā noslēgtu Nolīgumu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā (OV L 53, 27.2.2008., 1. lpp.).

19 OV L 160, 18.6.2011., 21. lpp.

20 Padomes Lēmums 2011/350/ES (2011. gada 7. marts) par to, lai Eiropas Savienības vārdā noslēgtu Protokolu starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu, Šveices Konfederāciju un Lihtenšteinas Firstisti par Lihtenšteinas Firstistes pievienošanos Nolīgumam starp Eiropas Savienību, Eiropas Kopienu un Šveices Konfederāciju par Šveices Konfederācijas asociēšanu Šengenas *acquis* īstenošanā, piemērošanā un pilnveidošanā saistībā ar kontroles atcelšanu pie iekšējām robežām un personu pārvietošanos (OV L 160, 18.6.2011., 19. lpp.).

21 COM(2020) 399, ceturtdiena, 2020. gada 11. jūnijs.

– pēdējo 14 dienu laikā uz 100 000 iedzīvotājiem tuvu vai mazāk par 16 jauniem Covid-19 gadījumiem;

– jaunu gadījumu tendence tajā pašā laikposmā salīdzinājumā ar iepriekšējām 14 dienām ir stabila vai samazinās un

– vispārējā reakcija uz Covid-19, ņemot vērā pieejamo informāciju par tādiem aspektiem kā testēšana, uzraudzība, kontaktu izsekošana, ierobežošana, ārstēšana un ziņošana. Ja dati par šādiem aspektiem nav pieejami, dalībvalstis var izmantot kopējo vidējo vērtējumu visās starptautisko veselības aizsardzības noteikumu (SVAN) dimensijās, ja tas pārsniedz 50. Var ņemt vērā arī ES delegāciju sniegto informāciju, pamatojoties uz 2020. gada 11. jūnija paziņojumam pievienoto kontrolsarakstu.

3. Lemjot par to, vai pagaidu ierobežojums nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecas uz kādu trešās valsts valstspiederīgo, noteicošajam faktoram vajadzētu būt dzīvesvietai trešā valstī, attiecībā uz kuru ir atcelti ierobežojumi nebūtiskiem ceļojumiem uz ES, nevis valstspiederībai.

4. Ceļojumu ierobežojumus konkrētai trešai valstij var atcelt vai atkārtoti ieviest atbilstīgi izmaiņām 2. punktā izklāstītajos nosacījumos attiecībā uz epidemioloģisko situāciju. Ja situācija kādā trešā valstī strauji pasliktinās, būtu jānotiek ātrai lēmumu pieņemšanai.

5. Tomēr pat tad, ja uz kādu trešo valsti joprojām attiecas pagaidu ceļojumu ierobežojumi, būtiski ceļojumi būtu jāatļauj tām ceļotāju kategorijām[22], kas uzskaitītas 2020. gada 16. marta[23] un 11. jūnija[24] paziņojumā un 2020. gada 30. marta norādījumos[25]. Dalībvalstis var ieviest papildu drošības pasākumus attiecībā uz šiem ceļotājiem, jo īpaši, ja viņu ceļojuma sākumpunkts ir augsta riska reģions.

6. Jo īpaši no ceļojumu ierobežojuma būtu jāatbrīvo šādas personu kategorijas neatkarīgi no ceļojuma mērķa:

(a) Savienības pilsoņi LESD 20. panta 1. punkta nozīmē un trešo valstu valstspiederīgie, kuri saskaņā ar nolīgumiem starp Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un konkrētajām trešām valstīm, no otras puses, ir

---

22 Konkrētas ceļotāju kategorijas ar būtisku funkciju vai vajadzību:
i. veselības aprūpes speciālisti, pētnieki veselības jomā un veco ļaužu aprūpes speciālisti;
ii. pārrobežu darba ņēmēji,
iii. sezonālie darba ņēmēji lauksaimniecībā;
iv. transporta nozares darbinieki;
v. diplomāti, starptautisku organizāciju personāls, militārais personāls, humānās palīdzības sniedzēji un civilās aizsardzības personāls, kas pilda savus pienākumus;
vi. tranzīta pasažieri;
vii. pasažieri, kas ceļo obligātu ģimenes iemeslu dēļ;
viii. personas, kurām vajadzīga starptautiska aizsardzība vai kuras ceļo citu humānu iemeslu dēļ, ievērojot neizraidīšanas principu;
ix. trešo valstu valstspiederīgie, kas ceļo studiju nolūkā;
x. augsti kvalificēti trešo valstu darba ņēmēji, ja viņu nodarbinātība ir nepieciešama no ekonomiskā viedokļa un darbu nevar atlikt vai veikt ārzemēs.

23 COM(2020) 115, 2020. gada 16. marts.

24 COM(2020) 399, 2020. gada 11. jūnijs.

25 C(2020) 2050, 2020. gada 30. marts.

tiesīgi izmantot tādas pašas tiesības uz pārvietošanās brīvību, kādas ir Savienības pilsoņiem, kā arī viņu attiecīgie ģimenes locekļi[26],

(b) trešo valstu valstspiederīgie, kuri ir pastāvīgie iedzīvotāji saskaņā ar Ilgtermiņa uzturēšanās direktīvu[27], un personas, kuru uzturēšanās tiesības iegūtas saskaņā ar citām ES direktīvām vai valsts tiesību aktiem vai kurām ir attiecīgās valsts ilgtermiņa vīzas, kā arī viņu attiecīgie ģimenes locekļi.

Tomēr dalībvalstis var veikt attiecīgus pasākumus, piemēram, pieprasīt šādām personām pašizolēties vai veikt līdzīgus pasākumus, atgriežoties no trešās valsts, kurai tiek saglabāts pagaidu ceļojumu ierobežojums, ar nosacījumu, ka tās piemēro tādas pašas prasības saviem valstspiederīgajiem.

7. Savstarpīgums būtu jāizvērtē regulāri un katrā gadījumā atsevišķi, jo īpaši attiecībā uz trešām valstīm, kurās inficēšanās līmenis ir zemāks nekā vidēji ES.

8. Šie pasākumi būtu jāīsteno visām dalībvalstīm pie visām ārējām robežām. Dalībvalstīm būtu jācenšas piemērot visus pasākumus vienādi.

9. Šengenas zonas pienācīgas darbības interesēs nevienai dalībvalstij nebūtu vienpusēji jānolemj atcelt ierobežojumu nebūtiskiem ceļojumiem uz ES attiecībā uz konkrētu trešo valsti, pirms arī pārējās dalībvalstis stingri koordinēti nav pieņēmušas lēmumu par šā ierobežojuma atcelšanu.

Briselē,

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs

[26] Kā definēts 2. un 3. pantā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Eiropas Savienības pilsoņu un to ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

[27] Padomes Direktīva 2003/109/EK (2003. gada 25. novembris) par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 16, 23.1.2004., 44. lpp.).